

Honoré de Balzac — F. K.:

Zatajena ljubezen

Roman.

VI.

Léon je nestrpno pričakoval mesec november. Nekega jutra se je vračal žalosten in vase zamišljen od službe domov. Dospel je že do vrat, ko začuje udarce konjskih kopit za seboj. Ko se ozre, spozna zamorca. Z glasnim vzklikom je dal duška svojemu presenečenju in veselju.

Oni je prijezdil do njega in mu podal zapečaten skatljó, n da bi stopil s konja.

«Naročeno mi je, da vam izročim to skatljó.»

Potem je vzpodbodel konja in v trenutku izginil.

Léon je osupel strmel za njim. Le zavoj v rokah ga je prepričal, da ni bila ta nenadna prikazen le izrodek njegovega zbezanega duha.

Hlastno je odprl skatljó. V njej je bila le polovica prstana z urezanim datumom 22 nov 18.; krasil jo je čudežno lep smaragd.

«Hčerka je!» je vzklilnil. «Oče sem! In brez pisma, brez besede!... Še vedno se igra z menoj!...»

«Ničesar več ne bom čul o njej... Toda kdo je to nerazumljivo bitje, ki tako gospodari z mojo usodo in me veže v bodočnost? Kdo je ona, ki me nevidna nasleduje v ta oddaljeni kotiček province in me zdaj išče, zdaj zopet peha od sebe... Nesrečni pleš! Usodopolni sestanek!»

Stokrat je razgreti duh ponavljal ta razmišljanja, ne da bi ga zadovoljila.

Tako je prešlo dolgo leto. S prihodnjo spomladjo so jele krožiti vesti o vojni. Govorili so o pohodu proti Španiji, in častniki, sanjajoči o povišanju in slavi, so se veselili, da uteko mirovni brezdelici.

Najbolj je bil Léon sit svojih spominov iz brezdelice, ki jih je vedno iznova oživljala. Nestrpno je čakal, da ga pozovejo na vojno. Zato je bil ne navadno presenečen, ko je nekega dne prejel brzoglavno obvestilo vojnega ministrstva, da je imenovan za pobočnika generala X., in ukaz, da mora takoj oditi v Pariz k temu visokemu častniku.

Ker pa generala sploh ni poznal in obenem ni vedel za nobenega svojega priporočnika, ni mogel razumeti, odkod to imenovanje. Toda v zadnjem času je že itak doživljal same nenavadne stvari. Imenovanje ga je razveselilo in mu dalo novih nad. Morda je njegova neznanka posegla tu vmes. Potem bi bilo mogoče, da odkrije njeno ime in stanovanje. Bodi kakor hoče — vrnil se je v Pariz. Upal je, da mu morda vendarle srečen slučaj pomore pri njegovih poizvedovanjih.

Tako je prišel Léon v Pariz, kjer ga je general sijajno sprejel. Nastanil se je v njegovi hiši in obedoval z njim.

Sprva so mu branili mnogovrstni opravlki, da bi ukrenil karkoli glede neznanke. Čez nekaj časa pa, ko ga je predstojnik odlikoval in je postal njegov ljubljenec, se ga je drznil vprašati,

čigavemu priporočilu se ima zahvaliti za svoje častno mesto.

General mu je povedal, da se je odločil zahtevati, da se mu prideli Léon kot pobočnik z ozirom na priporočilo personalnega referenta v vojnem ministerstvu, nekega gospoda de B., obenem pa tudi zaradi njegovega odličnega ponašanja v prejšnjih vojnah.

«Baš sem se domislil,» je nadaljeval, «da se spodobi, da se mu zahvalite za priporočilo. Prihodnje dni enkrat grem itak tja; ako hočete, vas vpeljem.»

Léon je bil razočaran. Vendar je povabilo hvaležno sprejel in par dni pozneje se je z generalom peljal k gospodu de B.

V salonu je bila zbrana precej velika družba. Gospa de B. je aranžirala par igralnih partij in se baš vračala k kaminu, kjer je tičal majhen krog treh do štirih dam in istovoliko gospodov v živahnem razgovoru. Gospa de B. je prešla preko par vljudnih fraz nazaj k splošnemu pomenku in prosila nekega gospoda, naj nadaljuje anekdoto, ki jo je prej že pričel pripovedovati. Léon je bil v svojem pričakovanju razočaran; bil je prisiljen, poslušati z drugimi vred.

Vesele in zanimive storijske sledile druga drugi. Gospa de B. je pazila, da je vsak izmed gostov imel priložnost, da se pokaže v kar najboljši luči. Tako se je obrnila k Léonu in ga smehljaje se vprašala, če ni morda tudi on na svojih vojnih pohodih, sredi izprememb polnega vojaškega življenja doživel kakšne dogodbe, ki bi zaslužila, da

jo pove. Ker se je v mislih neprestano pečal s svojo nesrečo, je opisal zdaj svoj slučaj kot doživljaj nekega častnika pri njegovem polku. Govoril je s toplino pripovedovalca, ki ga je predmet popolnoma prevzel.

Ko je dokončal, so se oglašili živahni za in proti klici glede bizarne, svojeglavne svobodoljubnosti one žene. — Dame so s pravično strogostjo obsojale neopravičljivo neprevidnost, ki jo je zapeljala tako daleč, da se je lahkomiselno izpostavila vsem nevarnostim. Grajala so jo, da je obšla svoje dolžnosti zaradi napačnega izvajanja zmisla za svobodo. Gospodom se je zdelo, da tičita v ravnanju te žene karakter in fantazija, da je dubovito in odločno izvedla svoj namen in da je najbrže dražestna ženska. Vsak si je na tihem želel, da bi bil v častnikovi koži, toda vsak se je rotil, da bi ga ne ovirala nobena prisega, da bi ne našel lepe neznanke in se ji popolnoma ne pokoril.

«Osebi, ki se samo sebe tako malo spoštuje, bi res ne bilo treba bogve kako prizanašati,» je suho pripomnila neka dama starejših let.

«Priznavam,» je odgovorila zelo lepa, mlada gospa, ki je sedela v kotu ob kaminu, «da je nemogoče, najti zanjo opravičbe. Toda vendar je mogoče, da so važni, tajni vzroki povzročili njen odločni odpor proti novemu zakonu. Hrepenenje po dekletu je bilo menda zadnji in najmočnejši povod. Katera žena bi v svojem srcu nekako ne opravičila prestopka, ki ga je povzročila materinska ljubezen. Kadar drži v svojem naročju svoje ljubljeno, veselo se

smejoče dete...»

«Toda priznati morate, da se je z ubogim častnikom kruto poigrala.»

«Ah, kaj mi je pač storila tako hudega?» je lahkomiselno odvrnila lepa gospa.

«Kaj hudega?» je Léon ognjevitno ugovarjal. «Mislite, da ne trpi ta mož, ko ga stalno muči spomin na razkošno ženo? Na ženo, katere milino in duha je izgubil? Ko je bila njegova, ga je opijanjilo čudežno razkošje — zdaj se pa trdovratno umika njegovim očem in njegovim nežnostim. Da ne trpi ob spominu na njo, ki je menda samo zato razvnela njegovo srce, da ta plen prepušti bridkosti in ki samo zato ne pretrga vseh vezí, ki jo vežejo z njim, da lahko vedno znova oživlja njegove želje, katerih noče nikdar utešiti...»

«Soproj je! Oče je! In brčkone ne bo nikdar niti poznal onih oseb, ki jim veljajo njegova najprirodnejša čuvstva. Kraja, kjer se nahajajo, ne pozna, dočim je on sam ujet v nevidno nadzorstvo. Ona žuje nad njim, ga najde kadar hoče in razpolaga z njim. Nalaga mu pač dolžnosti, toda on, ki je bolj nesrečen, kakor zadnji beruč, ne bo za to nikdar poplačan z družinski srečo, katero lahko z veseljem uživa vsak razven njega.»

«No, vi pretiravate — tega ne morete tajiti. Kaj ga vendar ovira, da bi se ne poročil.»

(Dalje prih.)

Lastnik in izdajatelj Konzorcij «Jutro». Odgovorni urednik Fr. Brozovič. Tisk Delniške tiskarne, d. d. v Ljubljani.

Kaj kupiš najugodneje?

Svilene flor nogavice 39 Din
Volneni jumperji 68 Din
Zimske tricot rokavice 25 Din
Crép de Chine 95 Din in 130 Din
Damsko perilo kos 39 Din, garnitura 84 Din in razne drugo blago po konkurenčnih cenah.

A. Šinkovec nasl. K. SOSS
Mestni trg 19. 1919/a II

Ameriške in druge inozemske zadeve urejuje dr. IVAN ČERNE
Gospodarska pisarna, 5014
Ljubljana Miklošičeva c. 6/I. Ljubljana

Sprejme se dobro izvežbana mlada **pianist.ica** za damsku kapel in **goslačica** za prvorazredni lokal. 5783/a

Slavko Raškaj, Banjaluka

Prodá se 30.000 kg prvovrstnega transformatorskega olja
tvrdke Stern & Sonneborn iz Hamburga.

Specifična težina	0.918
Razplamljivost	155°
Viskoziteta 6.5 pri	20°
Temperatura strditve	15°
Vsebina katrana po Engleru	0.36

Cene 8 Din od postaje Fale pri Mariboru brez soda. Pri prevzetju cele količine popust. Vprašanja se vpošljejo na Elektrarno Falo, d. d. Maribor, Aleksandrova cesta 14 II. 5728/a

Akviziterja

za razpečevanje in prodajo elektrotehničnega materiala išče elektrotehnična veletvrška. Lastnoročno pisane ponudbe z navedbo življenjepisa in s sliko je vposlati pod šifro «Akviziter» na Aloma Company, Ljubljana. 5772/a

Specialist za gorske čevlje in žahalne škornje
P. LUKAS
Sv. Petra cesta 7
1923/a

Kdor hoče kaj prodati
Kdor hoče kaj kupiti
Kdor išče službe itd.
na tej insertra v «Jutru»

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da nam je ljubljani stric in svak, gospod

Vinko Slivnik
trgovec in posestnik

danes dne 3. novembra 1924. v 80. letu starosti, po dolgi bolezni, previden s tolažili sv. vere, preminul.

Pogreb predragega bo v sredo dne 5. novembra 1924. ob 9. uri zjutraj na farno pokopališče sv. Vida.

V St. Vidu, dne 3. novembra 1924.

Zalujoče rodbine:
Slivnik, Jankovič in Krašovec.

Za Miklavža in božič

velika izbira vsakovrstnih bombonov, obiskov za božično drevo, šokolade, peotva, leota, domačega in prvovrstnega inozemskega izdelka iz tovarn «ORION» (Maršner), Praga, in Heller, Dunaj. — Na debelo.

Josip Vitek
Ljubljana, Krekov trg št. 8.

L. MIKUŠ
LJUBLJANA, Mestni trg 15
izdelovatelj dežnikov.
Na drobno! Na debelo!
Zaloga sprehajalnih palic.
Stari detulki se znovno preobličujejo

Večja tovarna čevljev
išče za takoj ali pozneje
agilne in reprezentativne potnike

ki imajo v tej stroki dokazano dobre uspehe. Ponudbe z navedbami curriculum vitae in s sliko na Aloma Company, Ljubljana, pod šifro: «Potnik 10». 5803/a

Ribje olje

medicinsko, norveško, sveže, ima v zalogi drogerija Anton Kanc sinova, Zidovska ul. 7

V Narodnem domu v Mariboru pri novem gostilničarju OSETU je zopet zbirališče Slovanov

vseh strank. — Provs na kubinja in pristna pijača. Sprejemajo se abonenti na hrano. Na razpolago so vsi časopisi. Preurejete sobe za shode, veselice, seje, bankete, družabne večere itl. 5052/a

Ažurira in entla
volno v vseh barvah 1908/a

Toni Jager-Černe
Ljubljana, Dvorni trg št. 1.

POZIV.

Ker je moj kompanjon gospod Djordje Miloradović izstopil iz firme

B. Veselinović i Comp.
v Mariboru, Gosposka ulica št. 26

bom podpisani vodil firmo nadalje sam. Pozivljam v svrhu ugotovitve dolgov tvrdke vse upnike, da naznanijo čimpreje, najkasneje pa do dne 1. februarja 1925. eventualne terjatve na moj naslov.

Za tvrdko **G. Veselinović i Comp.**
5785/a lastnik Božidar Veselinović.

Zahvala

Vsem, ki so obiskavali in tolažili v dolgi bolezni mojega dobrega soproga, gospoda

Ivana Cerarja
naduđitelja

vsem, ki so ga spremljali na zadnjem potu, v prvi vrsti zastopnikom višjih šolskih oblasti, soolcem in stanovskim tovarišem in vsem drugim, ki so prišli v tako častnem številu k pogrebu, izrekam najiskrenejšo zahvalo.

Na Črnučah, 29. oktobra 1924.
Angela Cerar, vdova

Naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš dobri oče, oziroma stari oče in tast, gospod

Jvan Majaron
veleposestnik in trgovec

danes v nedeljo dne 2. novembra po dolgi mučni bolezni, v starosti 74 let, previden s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnega bo v torek dne 4. novembra ob 4. uri popoldne na farno pokopališče v Borovnici.

Borovnica, dne 2. novembra 1924.

Zalujoči sinovi in hčere:
Jožko Majaron, Ivan Majaron, Milka Kanc, Hela Švigelj, Ana Košuta
ter ostali sorodniki.